

som han atter blev Herre over sit Land, at gjenindføre den forrige Tingenes Tilstand. Men ved Siden af hiin ulovlige Indskrænkning af Kongens Myndighed staaer der en lovlig Forandring i den høieste Statsmyndighed og udviklede der sig en ny Retstilstand, saa at en Tilbagevenden til de tidligere Forhold er en Forandring, som legalt kun kunde skee med Rigsdagens Medvirkning. Noget ganske Andet er det, om ikke Rigsdagen ved at opkaste og besvare det Spørgsmaal, hvorledes den skal stille sig ligeoverfor det Factum, at Regjeringen uden Rigsdagens Medvirkning, altsaa paa eget Ans og Tilsvær, har gjenindført eller, som det fra Rigsdagens Standspunct maa betragtes, har skabt en Armeegenhed af den dansk-slesvigiske Hær, for hvilken Finantsloven var givet, og den holsteenske Hærsafdeling, der laa ganske udenfor de legale Forudsætninger, — om Rigsdagen ikke gjør rettest i slet ikke at opkaste dette Spørgsmaal, men bør lade det falde. Dette er Udvalgets Mening. Udvalgets Mening er, at Regjeringen, ved paa eget Ans og Tilsvær at have udført denne Foranstaltning, ikke har gjenindført den lovlige Tilstand, men har forandret den, men at paa den anden Side denne Forandring af den lovlige Tilstand staaer i en saadan Sammenhæng med en lang Række af Begivenheder, hvori Rigsdagens legale Ret kun er et enkelt, om end fuldkommen berettiget Moment, at dette for Rigsdagen bør være et Motiv til at lade dette Spørgsmaal ligge, altsaa vel ikke anerkjende Handlingen som lovlig, men heller ikke rejse Ræremaal mod Nogen af den Grund. Billiges dette, saa vil Følgen være, at vi nu umuligt kunne fordrø et fuldkommen noiagtigt Regnskab for Militæretaten for det paagældende Aar i Henhold til den givne Finantslov; thi de virkelige Udgifter og Regnskabet over disse maae nødvendig slutte sig til den virkelige, den factiff bestaaende Tingenes Tilstand, og da denne var bygget paa ganske andre Forudsætninger end Bevillingen, er et fuldkommen correct Regnskab, overensstemmende med Finantsloven, ligefrem en logiff Umulighed. Imidlertid maa det fuldkommen anerkjendes, at Krigsministeren har gjort sin bedste Plid for at forene disse tvende incommensurable

Størrelser. Han har paa den ene Side holdt sig til den Finantsbevilling, som var givet ham for den dansk-slesvigiske Arme; han har, saasnart Kongens Myndighed over Holsteen blev gjenindført, i Budgettet for Holsteen faaet et Bidrag fastsat til Armeen, og han har ført særlige Regnskaber over de Udgifter, som have fundet Sted i Henhold til den danske Finantslov og i Henhold til de for Holsteen budgetterede Summer. Han har ganske vist — det vil jeg indrømme idetmindste som min personlige Overbeviisning — ofte kunnet være i Tvivl om, hvad der skulde ansees for en dansk-slesvigisk militair Udgift, og hvad der skulde ansees for en militair Udgift for Holsteen — det var ikke fastsat ved nogen Lov, og det kunde paa ingen Maade følge af Sagens Natur, saa meget mindre som de dansk-slesvigiske og de holsteenske Hærsafdelinger ikke cantonnerede hver i sin Landsdeel, men netop bleve sammenblandede, saaledes at danske Tropper kom til Holsteen og omvendt holsteenske Tropper bleve forlagte hertil. Denne Dislocation har yderligere vanskeliggjort Regnskabsføringen, og kan der end være Tvivl om, hvorvidt det var ønskeligt at føre holsteenske Afdelinger herhen, for her at akklimatisere dem med danske Forhold, saa troer jeg i alt Fald, at dengang Alle billigede, at Holsteen blev besat af danske Tropper, som det eneste Middel til at dæmpe Oprørsaanden, der ikke ved et Trylleslag lod sig tilintetgjøre, og til at tilveiebringe en legal Tingenes Orden, der gjorde det muligt at begynde en fredelig Udvikling i Landet, og at holde den fremmede Indflydelse — idetmindste til en vis Grad — borte derfra. Jeg troer altsaa, at Oversførelsen af danske Tropper til Holsteen maa billiges, medens Oversførelsen af holsteenske Tropper til Danmark i alt Fald ikke bør misbilliges. Alle disse Vanskeligheder, troer jeg, at Rigsdagen bør holde fuldt for Die, naar den gaaer til Bedømmelsen af de her foreliggende Forhold.

Derimod er der en anden Side af Sagen, som jeg med al den Billie, som jeg i det nu Anførte troer at have lagt for Dagen, til at tage fuldt og rundeligt Hensyn til de foreliggende Vanskeligheder, dog troer fortjener al-